

lalás közben igyekezett Máramarossziget felé, ahol a társaság egy töredéke ütötte fel a sátorfáját. Időközben rövid ideig Hubay Gusztáv társulatánál működött Nagykárolyban, majd Szatmárt, de itt sem találta meg azt, amit ambíciója keresett. Arany véleményét a vándorszínészetről a *Bolonā Istók* c. verses regényében örökítette meg. Alighanem személyes tapasztalataiból fakad mindaz, amit a költemény csavargó hősről elmond. Míg Petőfi nagyon gyakran dalolt a színészelet szomorú vídamságairól, addig Arany szemérmes tartózkodása került mindent, ami színészeletére, vándorlásaira emlékeztetné. Máramarosszigeten színészi ábrándjaiból kijozanodva, őszintén bevallotta magának, hogy »a látott művészet nem isteni« és elkéseregésében megútalta a színészetet, »mint borban a legyet«. Búcsúzásul egy ezüst huszast kapott az igazgatójától, ezen vette a »vándor cipót«, melyről sok-sok év múlva oly gyönyörűen ír és éhezve, erdőkben éjszakázva, hét álló napig gyalogolva vándorolt haza, Szalontára, ahol ősz atyját megvakultan, anyját betegen találta. A színház azonban nem maradt idegen nagy költőnk számára. A színlapok élén gyakran díszeleg ma is Arany János halhatatlan neve, mint műfordítóé. A *János király*, a *Hamlet*, a *szentivánéji álom* magyar fordításai irodalomtörténeti és halhatatlan becsűek. Aristophanes fordítása ugyan színpadra nem került, de mint írói mű a legjobb magyar műfordítások közé tartozik.

Arany János, színműíró, »Kicsérélt feleség« c. 3 felv. operettjét 1912. aug. 16-án mutatta be Szenárey Mihály társulata *Hódmezővásárhelyen*.

Arany József, színész, sz. 1899. jún. 23. Budapesten. Atyja *A. Sándor*, táblabíró, anyja *Beregő Kornélia*, (L. o.) a volt Népszínház tagja. Előbb felsőipariszkolai tanuló volt, majd három évig a *Zeneművészeti Főiskola* növendéke. Innen a M. Kir. Operaházhoz, majd egy év múlva *Sebestyén Gézához*, utóbb az arad-temesvári társulathoz szerződött. *Andor* Zsigmond igazgatása alatt került először Szegedre, majd egy évi fővárosi (Városi Színház) működése után leszerződött a *Sze-*

gedi Városi Színházhoz. Szerepei: *Me-fisztó* (Fauszt), *Brogni* (Zsidónő), *Basilio* (Szevillai borbély), *Tomasso* (Hegyek alján), *Ramphis* (Aida), *Sparafucile* (Rigoletto).

Arany László, költő és műfordító. *A. János* fia, sz. 1844. márc. 24-én, *Nagy-szalontán*, megh. 1898. aug. 1-én, Budapesten. A gimnáziumot Nagykőrösön végezte, hol apja a kollégium tanára volt. A pesti egyetemen jogot hallgatott, s 1866-ban ügyvéd lett. Mint tisztviselő belépett a Magyar Földhitelintézetbe, amelynek 1880-ban igazgatója lett. Már egész fiatalon verseket, bírálatokat, tanulmányokat írt apja lapjába, a *Koszoru*-ba. Irt a *Pesti Napló*-ba és később a *Budapesti Szemlé*-be. Lefordította Shakespeare-nek és Molière-nek több színművét és nagy buzgósággal gyűjtötte a magyar népmeséket, amelyekből később *Gyulai Pál*-lal (l. o.) együtt három kötetnyit a *Magyar Népköltési Gyűjtemény* (1872., 1873., 1883.) tett közzé. Mikor a Kisfaludy Társaság tagjává választotta, székfoglaló értekezését is magyar népmeséinkről tartotta. *Elfrida* c. költői elbeszélésével első nagy sikerét aratta. Ezt és *Déliababok hőse* c. verses regényét, a *Kisfaludy Társaság* megjutalmazta. Ez a verses regény *A. legnevezetesebb alkotása. A hímők harca* c. nagyobb költeményét *Kaulbach*-nak, a híres német festőnek, ugyanilyen c. műve inspirálta. Drámai műfordításai: *A két veronai ifjú* (1865.), *Tévedések játéka* (1866.), *Sok hilkó semmiért* (1871. *Shakespeare*), *A tudós nők* (1869. *Molière*).

Arany Märy, karénekesnő, sz. 1896. Budapesten. Színpadra lépett 1922. szept. 1.

Arany Olga, színésznő, sz. 1889. febr. 19-én, *Budapesten*. Színpadra lépett 1910. júl. havában.

Arany Tilla, énekesnő, sz. 1898. ápr. 24. Budapesten. Színipályára lépett 1921.

Arányi Bella, színésznő. Hosszabb ideig tagja volt a *Népszínháznak*, de 1890-ben vidékre szerződött drámai színésznőnek. Működött *Kolozsvárt* és *Aradon*. Szerepei voltak: *Morin bárónő* (Suhanc), *Pee-Boo* (Mikádó), *Adél* (Szitakötő), *Lujza* (In-